

igazán szeret. Gondoljuk csak meg, mennyire szerette Mária az ő isteni Fiát, Jézust és mégis kész volt érettünk, bűnös emberekért még Fiát is föláldozni; ő maga kívánta ezt, bár előre látta, hogy a fájdalomnak hét töre fogja átjárni a szívét a kereszt alatt.

Ime, mennyi okunk van arra, hogy a B. Sz. Máriát igazi gyermeki szeretettel tiszteljük. Vigyázzunk arra, hogy ez a tisztelet ne legyen meddő külsőség, hanem a Sz. Szűz büntelen életének követésében gyümölcsözzék. Ez az Isten akarata szerinti élet!

P. Besnyő Gyula

Hála-zarándoklat a lengyel-magyar határért

Csensztochowa, 1939. július.

Ruhámon leng még a fehér-piros kokárda, melyet búcsúzó lengyel testvéreink tűztek mellemre . . .

Szebbnél-szebb képek kergetik egymást emlékezetemben. Hogyan is volt? Igen. Elérkezett az indulás ideje s vonatunk neki-vágott a nagy útnak. Gyorsan repültek el mellettünk a Cserhát, Mátra, majd a Bükk erdős nyúlványai. A nagy magyar Alföld szélén vágatott vonatunk, balról a kéklő hegyek, jobbról a kenyértermő nagy-nagy rónaság. Nemsokára elértük a volt trianoni határt és gyermeki örömmel fényképeztük az üresen maradt cseh erődítményeket. Még fenn volt a nap, amikor a csodás szépségű Latorca völgyébe érkeztünk. Két mozdony, erősen zihálva vonszolt viaduktról-viaduktra hídról-hídra, alagútból-alagútba. Az egyik alagútban értük el a közös határt. Innen már könnyen siklottunk alá az első lengyel állomásra, Lawoczne-re, ahol lengyel iskolás-gyermekek köszöntöttek tanítójukkal az élükön . . . A nap közben csendesen elbújt a Kárpátok másik oldalán. A fenyők egyre sötétebbek lettek s mi tovább futottunk az éjben, már «idegen» földön, de testvérien szerető szívek között.

Késő éjjel futott be vonatunk Lwów fedett csarnokába. Az a szeretet, mellyel itt fogadtak, felejthetetlen marad szá-

munkra. Zászlódíszot öltött fogadásunkra a pályaudvar. Harsona-zene jelezte érkezésünket. Üdvözlőbeszéd után a magyar és a lengyel himnusz következett, majd vig katonainduló hangjai mellett hagytuk el a szőnyeggel és zölddel gazdagon díszített pályaudvart. Másnap első utunk a hősök temetője volt, ahol a hős lebergi gyermekek emléke megragadott minket. A város múzeumát tekintettük meg ezután, délután pedig a rádióleadó közelében fekvő ú. n. «Panorámát»: Kossak körképét néztük meg. Kosciusko vezérlete alatt a parasztság ki-egyesített kaszákkal ront az oroszra ezen az óriás méretű vásznon; a természetes nagyság tizenötödrésze a kép.

A következő napon már korán reggel röpített vonatunk tovább Krakkó felé. Bensőséges fogadtatással találkoztunk itt is. A délutánt a Krakkótól 15 km-nyire lévő wieliczкаи sóbányákban töltöttük. Különösen elragadó volt a nagy Kápolna sócsilláraival és sóba vésett művészi domborműveivel. Megcsodáltuk a főoltár Szent Hedvig-szobrát is, valamint a Pilsudszki-emléksarnokot, a tavakat, a nagy, szinpaddal ellátott termet.

Első pénteken szentmisét és szentbeszédet, melyet Árvay-Nagy Bálint tábori főlelkész úr tartott, a pálosok gyönyörű templomában hallgattunk s innen indultunk a Wáwel megtekintésére. Első utunk Báthory István sírjához vezetett, ahol Kerékgyártó Árpád, tanügyi főtanácsos úr beszéde keretében helyeztük el koszorúnkat s rövid ima után Pilsudski sírjánál is tisztelegtünk, majd a székesegyházban megtekintettük Krakkó szent püspökének, Sz. Szaniszlónak sírját, Szent Hedvig szarkofágját s több nagy lengyel király művészi síremlékét. Majd bejártuk a vár szebbnél-szebb termeit. Délután a Pilsudski-emlékhalmot láttuk, majd az ódonpatinájú templomokat néztük meg.

Krakkótól is elbúcsúztunk és már Varsó felé száguldott vonatunk. Szentmise után a Belveder-palotát tekintettük meg, valamint a királyi nyaralót; ez még a Wáwelt is felülmúlja szépségben, pompában . . .

Másnap indultunk tovább, utunk céljához: a *csensztochowi Boldogasszonyhoz!*

Csensztochowában gyönyörűen feldíszített pályaudvar fogadott «Éljen Magyarország» felírással. A Rákóczi-induló hangjai mellett vonultunk a fogadóterembe, hol a város polgármestere, az Actio Catholica vezetője

Czensztochowa

és a Pálos-rend Generális Perjelének kiküldöttje üdvözöltek meleg szeretettel. Lelki vezetőnk, P. Zembruski Mihály, magyar és lengyel nyelven viszonzta az üdvözléseket s a himnuszok elhangzása után az összegyűlt tömeg sorai között indultak autóbuszaink a Fényes-hegy magastornyú bazilikája felé. Hatalmas lengyel zarándok-tömegek hullámanak állandóan a Fekete Madonna csodás képe előtt, hol estefelé magyar ájtatosságot tartottunk.

Szent Pius pápa ünnepén, július 11-én reggel a Kegykápolnában öt magyar pálos teológus tette le örökfogadalmát a Generális Perjel kezébe és ugyanakkor helyezték el a közös határ örömére hála-ajándékunkat: az ezüst magyar címert a Boldogságos Szűz oltárán!

Ott függ már hálánk jele a páratlanul vendégszerető lengyel nép szentélyében. Egy címer: a kettőskereszt, a négy folyó, a hármass halom és a szent korona... Mi újból kérünk ó Nagyasszony! Add, hogy következő zarándoklatunk az összes régi határokért való hálaadás legyen!

Fr. Bolyós Ákos

Fehér kolostor

*Körülsipkézett kolostorfalak,
Silenciumból van rajtuk lakat.
A holdfény ezüsten rajtuk átcsorog
Hosszú hajukkal mossák az alkonyok.
Csupa-csend, csupa-fény kolostorfalak
Rajtuk néha, néha árnyak bolyganak
Egy-egy fehér barát lengyel síkra néz,
Kámzsába rejtett szív, keresztes vitéz.
Vagy tán messzibbre... a kék Pilis felé
S szívében a ritmus már a tengeré,
A magyar tengeré, mely sorsközösen egy,
Mint a síkra dülő örökfényű hegy.*

*Körülsipkézett kolostorfalak
S belül a szíveken halk titok-lakat.
Örök vártán állnak, Óhózzá készen
Hold- s csillagfénybe símultan, fehéren.
Kint halk imát rügyeznek a fák
S mindegyik lát még egy másik hazát,
Hol leomlik majd vám- s országhatár
Jóság-ütlevéllal angyalsereg vár!
Oly szelídek, mint almafán a rügy,
Se pénzük, se gondjuk, mert nincs fegyverük.
Nem félnek, ha majdan végsőt üt az óra,
Szívük Istenbe hull, mint virág a tóra...*

Puszta Sándor

Halk könyörgés, hallgasd meg Istenem

*Csupa harangszó s ünnep a lelkem,
A Fekete Mária képénél miséztem,
Ezt az órát tartsd meg Istenem
Örökre ily fehéren bennem.*

*Hogy nézhessek szelid szemedbe mindig,
Atyám, hogy Hozzád s hozzám illik.
Gyümölcstelen leszek, virágzó friss ág,
Egy gyümölcsem legyen: a tisztaság!*